

XXXIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om anerkendte Arbejdsløshedskasser.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 1. Marts 1907.)

Lovforslaget blev af Regeringen forelagt Rigsdagen den 2. Oktober 1906. Som det fremgaar af de Bemærkninger, der ledsage Forslaget, er dette udarbejdet af Kommissionen, som var nedsat for at overveje Spørgsmaalet om en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring. I Henhold til de Forhandlinger, der fandt Sted i Folketinget forud for Vedtagelsen af Loven af 27. Marts 1903 om Nedsættelse af den nævnte Kommission, blev der i det denne af Regeringen tilstillede Kommissorium udtalt, at det forventedes, Kommissionen ogsaa vilde tage andre Arbejderforsikringssspørgsmaal op til Overvejelse og da navnlig Spørgsmaalet om Forsikring mod Arbejdsløshed. Herom afgav Kommissionen sin Betænkning i Marts 1906, og Regeringen forelagde Forslaget for Rigsdagen i samme Skikkelse som Kommissionen havde givet det.

Forslaget er væsentlig bygget paa det samme Grundlag som Sygekasseloven og paa de Erfaringer, der gennem denne ere indvundne, medens det dog siger sig selv, at det specielle Omraade, Forslaget omhandler, har nødvendiggjort forskellige Afvigelser. Saavel med Hensyn hertil som med Hensyn til hvilke Grunde der taler

for at paakræve Lovgivningsmagtens Støtte og Medvirkning til Oprettelse af en Forsikring, som gælder et nyt og delvis ukendt Omraade, henviser Udvalget til de udførlige Motiver, der ledsage Kommissionens Betænkning. Ved Lovforslagets Forelæggelse gav Indenrigsministeren sin Tilslutning til de Principper, der ligge til Grund for Forslaget, medens han dog forbeholdt sig, eventuelt, at stille Ændringsforslag angaaende nogle Enkeltheder.

Under Udvalgets Arbejde har der været fuld Enighed om det berettigede og forsvarelige i at gaa til en Lovgivning af den omhandlede Art. Ligeledes har der været Enighed om, at en Arbejdsløshedsforsikring bør hvile paa et forsikringsteknisk Grundlag og paa Princippet: Hjælp til Selvhjælp. Lovforslagets Bestemmelse om Revision af Loven inden Udløbet af 5 Aar finder Udvalget meget hensigtsmæssig, da der i dette Tidsrum kan vindes Erfaringer angaaende Lovens Virkninger, som i høj Grad kunne komme en eventuel fremtidig Lovgivning til gode.

Derimod har der i Udvalget, ligesom i Kommissionen, gjort sig en noget forskellig Opfattelse gældende med Hensyn